

Deník

Víc nežli kopa papírů, vystihne člověka na míru.

Tajná přání, první lásky, odpovědi na otázky.

Kousek o nás čistě – ale jistě!

Nikdo kromě nás, čtecí právo nemá...

Běda kdo jej poruší a soukromí naruší!

Trest ho stihne strašlivý, přízeň naši ztratí,

Pokud na to přijdeme ...

Může to být žluté nebo taky černé, velké i malé, tlusté i tenké a ví toho o nás opravdu hodně. Někdo mu svěruje všechna svá tajemství a někdo zajímavé události, názory a podobně. Ano správně, mám na mysli deník. Také se to úzce dotýká tematice o soukromí.

Jeden z nejznámějších, opravdových knižně vydaných deníků je deník Anne Frankové. Znáte ten příběh o statečném židovském děvčeti, které se v Německu se svou rodinou musí skrývat před téměř jistou smrtí v koncentračním táboře? Právě ve své skrýši si píše deník, o tom co prožívá a jak to snáší ona i ostatní. Jenže ještě než skončí válka, jsou prozrazeni a bohužel se do koncentračního tábora dostanou a kromě tatínka se z něho už nevrátí. Právě její otec tento deník, zachycující krutosti války dětskýma očima, po pár letech vydal.

A takové mohou být i naše deníky, pokud si nějaký píšeme. Nemyslím o válce a doufejme, že většina z nás ji ani nezažije, ale myslím jako pomyslné zrcadlo. Jakýsi odraz nás samotných, jací jsme byli a jaký byl svět kolem nás. Je to jedna z „knih“, které autora snad nikdy nepřestane bavit číst, už jen protože jsou v nich události, které on sám považoval za důležité. Navíc to může být také velká legrace - vždyť většina z vás to určitě zná. Kdyby nebylo mých deníků, asi bych na některé události dávno zapomněla, což by u některých byla škoda. Jen v souvislosti s tím, občas jsme zvědaví i na deníky ostatních, ať už toužíme zjistit, co si o nás dotyčný píše nebo co si myslí o nějaké věci. Měli bychom se však vyvarovat toho lézt někomu do něčeho jako je deník. Je to něco jako dopisy, které má právo otevřít jen adresát. A když už to nemůžeme vydržet, můžeme se ho na to zeptat. Někdy deníky nejsou zase tak tajné a jejich autor klidně přečte kamarádovi nějakou zábavnou příhodu. Proč by taky ne? I od toho tu jsou. Deníky toho o nás říkají víc, než si občas myslíme. Tak jak vypadá ten váš?